

Gaweł Duda, 2gdB

Film pokazuje życie Żydów. Niesamowita historia. Osoba, która bardzo ciężkie miała życie. Wydaje mi się, że jest to historia z dobrym zakończeniem. Wiele Żydów skończyło gorzej niż Teofila. II wojna światowa to chyba najgorsza rzecz, jaka spotkała kiedykolwiek ludzi.

Film ten pokazuje, że nieważne czy jesteś bogaty i szczęśliwy, w jeden chwili możesz stracić WSZYSTKO. Wydaje mi się, że film porusza bardzo trudne sprawy do zrozumienia dla młodego człowieka. Pokazuje on tylko zdjęcia, co daje poważny klimat. Ten film ma na celu danie nadziei ludziom.

Michał Szwej, 2gdB

„Opowiem tę historię, żeby pamięć nie zginęła” – od takich słów zaczyna się film, w którym Teofila, kobieta, która przetrwała II wojnę światową relacjonuje tragiczne wydarzenia z lat 30-tych i 40-tych XX wieku. „Tosia”, która była bohaterką owych wydarzeń, wychowywała się w zamożnej żydowskiej rodzinie mieszkającej w Krakowie. Uczęszczała, podobnie jak jej brat do żydowskiego gimnazjum dla dzieci z bogatych rodzin. We wrześniu 1939 roku Kraków oblężony został przez armię niemiecką. Wkrótce powstały getta dla osób pochodzenia żydowskiego. Niemcy robili, co chcieli, rabowali, bili, mordowali. W latach 1941 – 1943 Teofila, jej brat oraz ojciec zmuszeni byli do ciężkiej pracy bez wynagrodzenia. Niedługo później okazało się, że Tosia trafi, jako jedna z 300 innych kobiet, do obozu koncentracyjnego w Auschwitz. Tam spotkała niemieckiego aptekarza, Oscara Schindlera, który obiecał, że ją uwolni. Była już nawet wpisana na listę osób opuszczających Auschwitz, lecz ktoś zajął jej miejsce w pociągu. Dalej poddawana była różnym eksperymentom medycznym prowadzonych przez niemieckich lekarzy. Kiedy w końcu udało jej się opuścić Auschwitz podjęła naukę, dalej prowadziła normalne życie. Film wzbudził we mnie bardzo silne emocje. Pokazuje życie normalnej dziewczyny, takiej, jak my, której życie zostało zniszczone przez niemiecką armię. Pocięcza mnie jednak pozytywne zakończenie i postać Oscara Schindlera, który pomógł Teofilii. Przywraca to wiarę i nadzieję. Mimo że Tosi nie udało się uciec, Oscar był wielkim człowiekiem wśród okrutnych niemieckich żołnierzy. Uważam, że w szkole powinno przybliżać się uczniom historię Żydów podczas Holocaustu. Jest to okrutne i tragiczne, ale świadomy obywatel powinien znać historię swojego kraju.

Lea Satala 2gdB

Holocaust spowodował, że tak wiele osób zginęło. Ludzie stracili rodziny i przyjaciół. Życie wszystkich ludzi się bardzo drastycznie zmieniło. Holocaust pozbawił ludzi wszystkiego, co mieli. Na szczęście w całej tej tragedii byli też bohaterowie.

Najważniejsze jest, aby pamięć nie zginęła.

Wszyscy mamy prawo do życia, bycia szczęśliwym i nie poddawania się.

Czuję strach. Mam nadzieję, że gdyby mnie coś takiego spotkało, miałabym tyle samo siły, co Teofilia Silberring i nie poddałabym się bez walki o to, w co wierzę.

Klaudia Młynek, 2gdB

- emocjonujący,
- wzruszający,
- interesujący,
- pouczający, aby pamiętać o tych wydarzeniach,
- pokazuje wiarę w lepsze jutro,
- miłość do drugiej osoby nie patrząc na przeszłość,
- poniżenie,
- miłość do rodziny,
- dążenie do wyznaczonego celu.

Duża chęć pomocy pomimo biedy po II wojnie światowej.

Brak samolubności, nie zwracają uwagi na swoje zdrowie, tylko na zdrowie oraz wygodę innych osób.

Pokazanie miłości do bliźniego.

Tęsknota za miejscem, do którego jesteśmy przywiązani.

Chęć pomocy innym.

Pani Tosia opowiada swoją historię w bardzo ciekawy oraz wzruszający sposób. Pokazuje swoją miłość do rodziny oraz do ojczyzny. Mówiąc o rodzicach można było poczuć, że była do nich bardzo przywiązana. Film pokazuje nam okrucieństwo Niemców podczas II wojny światowej.

Małgorzata Kowalska, 2gdB

- Życie Tosi, jak zapewne większości Żydów w tym okresie, zmieniło się bardzo szybko,
- W tamtym okresie nadzieja była ważną częścią życia żydowskich rodzin.
- Bliscy w życiu Tosi odgrywali ogromną rolę.
- Tosia jest silną osobą, ale jednocześnie wiele razy pokazuje swoją wrażliwość,
- Aby przeżyć jako Żydówka, Tosia nigdy nie mogła się poddawać i dzięki temu jej się udało.
- Po latach odzyskała szczęście, ale trauma zostanie z nią do końca życia.

Ewa Jędrzczyk, 2gdB

Refleksje dotyczące wypowiedzi pani Teofili:

- strach,
- nadzieja,
- dyskryminacja,
- wspieranie się,
- smutek,
- w końcu odzyskane szczęście,
- duma,
- żal,
- szacunek do bliskich.

W głosie kobiety można było wyczuć niepokój, ale i później szczęście.

Maria Kozioł, 2gdB

- smutek,
- żal,
- duma,
- przerażenie,
- nadzieja,
- strach,
- szacunek,
- radość.

W jej głosie można było wyczuć smutek, ale z drugiej strony chciała żyć i cieszyć się z tego, że przeżyła.

Film przedstawia jak wyglądało życie ludzi podczas II wojny światowej. Jest to przerażające. Najbardziej dotknęło mnie gdy narratorka opowiadała co działo się w obozach. Jestem pełna podziwy dla jej osoby, że nie poddała się i wytrzymała wszystko do końca. Chciałabym być tak wytrzymała jak ona.

Alicja Smykowska, 2gdB

Emocje:

- troska,
- strach,
- nadzieja,
- żal,
- smutek,
- duma,
- dyskryminacja,.

Przedstawione w filmie wydarzenia były bardzo niesprawiedliwe, okrutne i nieludzkie, Wiele ludzi straciło swoje rodziny, wiele również zginęło. Podczas oglądania czułam nie tyle strach, ile przerażenie tym, jak bardzo człowiek może skrzywdzić drugiego człowieka. Pani, która opowiadała w filmie, przedstawiła przerażające i smutne wydarzenia, które niestety dotknęły żydowskie rodziny. Mam nadzieję, że taka sytuacja nie będzie mieć więcej miejsca. Gdyby mnie spotkałoby coś tak okropnego, chciałabym mieć tyle siły, co Teofilia Silberring.

Zuzanna Stempniewska, 2 gdB

Refleksja:

- Film jest opowieścią kobiety, podczas II wojny światowej, która trafiła do obozu koncentracyjnego. Mówił o tym, jak Żydzi byli traktowani w tamtych czasach,
- Kobieta, która opowiada, dużo przeżyła w swoim życiu,
- Można stwierdzić, że zależało jej na swoich bliskich
- W jej głosie można było usłyszeć smutek i żal.
- Przeżycia wywarły na nią ogromny wpływ.
- Po wojnie, gdy znalazła swoje miejsce, wciąż nie potrafiła wrócić do swojej starej kamienicy, swojego dawnego domu, z którym miała tyle wspomnień.
- Pamiętała każdy szczegół z tamtych czasów, niepokój, jaki wtedy czuła.

Jasmina Rurkowska, 2 gdB

Emocje:

- smutek,
- żal,
- niepokój,
- męka,
- trudne chwile,
- przeżywanie,
- miłość do bliskich

Refleksja:

(kobieta o pięknym imieniu Teofilia)

- kobieta opowiadająca przeżywa dawne czasy,
- kobieta opowiada wszystko szczegółowo,
- w jej słowach można wyczuć smutek,
- wyraża szacunek do bliskich,
- bierze do siebie słowa ojca,
- ma własne zdanie na ten temat np.: na temat Oscara Schindlera, krążą o nim pogłoski, jednak ona ma o nim swoją opinię, wie, że on im zapewnia bezpieczeństwo,
- bardzo dużo przeżyła,
- jej przeżycia z przeszłości można usłyszeć w jej głosie i sposobie mówienia,
- kobieta mówi, jak silna była,
- w niektórych momentach była bliska płaczu,
- jest szczęśliwa, bo jest wolna, pomimo tego, że ma problemy ze zdrowiem,
- ma bardzo dobrą pamięć – wszystko szczegółowo pamięta,
- jest to jedna z najbardziej wzruszających historii, jaką słyszałam,
- przeżycia wywarły ogromny wpływ na jej osobowość.

Jacek Brzoza, 2 gdB

Odczucia:

- ciekawość,
- współczucie,
- radość, o dowiedzeniu się, że wszystko się ułożyło.

Oglądając film odczuwamy współczucie dla narratora, żyło się jej dostatnio i cudownie. Wojna wszystko zmieniła. Straciła matkę, a z ojcem ją rozdzielono. Przeżyła getto i obóz koncentracyjny, takie przeżycia mogą załamać, a ona nie poddała się. Próbowała przymusowo w obozie, była skazana na śmierć. Dzięki pomocy i własnej sile udało jej się przeżyć.

Dobrze, że powstają takie filmy, ponieważ możemy się nauczyć o Żydach i o warunkach w obozach koncentracyjnych. Ludzie byli bardzo skrzywdzeni II wojną światową, zwłaszcza Żydzi. Główna bohaterka nie odnalazła swojej rodziny, lecz założyła nową i znów była szczęśliwa.

Myślę, że pamięć o Holocauście nie umrze. Warto o tym pamiętać.

Przemek Kukła 2 gdB

- zaciekawienie,
- współczucie,
- zamyślenie,
- smutek,
- szczęście z powodu szczęśliwego zakończenia,
- duma,
- nienawiść.

Podczas oglądania filmu można wczuć się w opowieść narratora. Odczuwamy wiele emocji, niestety negatywnych. Słuchając opowiadania kobiety zdajemy sobie sprawę w jak strasznych żyła czasach. Była niezwykle silna i bardzo smutna, wręcz tragiczne wydarzenia nie złamały jej, gdyż wierzyła w lepsze jutro, które nadeszło. Jej smutna historia, szczęśliwie zakończona, skłania do refleksji na temat dawnych czasów. Nie powinniśmy zapomnieć ile cierpienia oraz okrucieństwa było podczas II wojny światowej. Krew przelana kiedyś pozwala nam na życie w bezpiecznych, dobrych czasach.

Michał Prusak, 2 GdB

- smutek,
- niechęć do życia,
- nienawiść,
- dyskryminacja,
- pomoc,
- radość,
- wiara w ludzkość.

Moja refleksja na temat filmu:

- film ukazuje prawdę o okrucieństwie Niemców podczas II wojny światowej z punktu widzenia najpierw małej dziewczynki z rodziny żydowskiej, a potem tej samej kobiety w obozie koncentracyjnym,
- film ukazuje relacje i trudy, z którymi musiała zmagać się bohaterka,
- za czasów II wojny światowej ludzie pomagali sobie, jak tylko mogli,
- pomimo złej prawdy na filmie pokazana jest także bardzo dobra i wesoła przyszłość bohaterki. Film wywołał u mnie negatywne emocje, takie jak niechęć do Niemców.

Marcin Traskowski, 3gdB

- film ukazuje jak wyglądała wojna i zbrodnie nazistowskie,
- film wywołuje u mnie niechęć do rasizmu, szowinizmu i nacjonalizmu,
- żałuje, że dopuszczono do takich zbrodni,
- każdy z prześladowanych przeżył naprawdę straszne rzeczy, więc nie wiem czy warto pokazywać na lekcji historię jednej z takich osób (już samych Żydów zabito blisko 6mln ludzi),
- wiem, że ten film ma przestrzegać nas przed rasizmem, ale nie rozumiem czemu ciągle rozmawiamy tylko o zbrodniach wyrządzonych przed hitlerowców (jeżeli dobrze pamiętam, to Hitler przez całe swoje 12 lat i 3 miesiące rządów nie zabił więcej ludzi niż Stalin tylko w czasie wojny, tak samo obaj ci dyktatorzy nawet nie zabili więcej od Mao Zedunga - dlaczego więc mówimy tylko o zbrodniach nazizmu?)

Jakub Płonka, 2gdB

- smutek,
- ciekawość,
- współczucie,
- strach,
- żal,
- okrucieństwo,
- poczucie nierówności,
- agresja,
- samotność,
- poczucie niebezpieczeństwa,
- oburzenie,
- bieda,
- niesprawiedliwość,
- przerażenie

Historia pani Teofili Silberring jest pełna smutku, nadziei. Film wywołuje refleksje na temat sposobu życia, przetrwania podczas II wojny światowej. Eksterminacja Żydów była bardzo niehumanitarna. Materiał w formie opowieści Tośki ukazuje sytuację rodzin w czasach wojny. Bardzo poruszający był fragment o wyjeździe z obozu koncentracyjnego w Auschwitz. Ktoś zajął jej miejsce w pociągu i ostatecznie została ona wśród skazańców. Materiał w formie ukazywania zdjęć, map i różnych animacji bardzo trafia do odbiorcy. Nie zapominajmy jednak o tym, że zbrodnie nazistowskie, to niestety nie jedyne i nie największe zbrodnie przeciw ludzkości.

Bartosz Kipa, 2gdB

- żal,
- smutek,
- chęć zemsty,
- oburzenie,
- nienawiść,
- nadzieja,
- radość,
- wiara w ludzi,
- pustka,
- samotność,
- zaskoczenie

Film dokumentalny na temat życia Teofili Silberring zaskoczył mnie. Obnaża on zbrodnie niemieckie. Ludzie mówią, że to naziści zabijali Żydów, ale to jest tylko częściowa prawda, ponieważ to Niemcy zabijali i ranili. Cieszę się, że powiedziano o tym. Uważam, że warto mówić o Holocauście.

Maciej Fajfer 2gdB

Film wywołuje refleksję na temat życia podczas II wojny światowej. Poruszający był fragment, kiedy Żydówka powiedziała, że Żydzi byli źle traktowani, ale Polacy też. Tą wypowiedzią udowodniła, że pomimo tego, co przeżyła, nie chce być traktowana jako ofiara. Projekcja wywoływała u mnie smutek, współczucie i żal.

Tak naprawdę nie wiemy kiedy może stać się coś, co wywróci nasze życie „do góry nogami”. Wiele z nas zapomina o tym, ponieważ, podobnie jak bohaterce, jest nam bardzo dobrze. Historia powoduje u nas także ciekawość do ich życia. Jako naród możemy czuć się dobrze, ponieważ wielu Polaków, nawet najbiedniejszych, pomogło Żydom, co napawa dumą. Czujemy częściową bezradność, ponieważ często nie mamy wpływu na nasze losy, lecz zdarza się, że możemy pomóc innym. Jednocześnie boimy się, ponieważ nie wiemy, co nas może spotkać i czy ktoś wyciągnie do nas dłoń w potrzebie. Głównymi refleksjami, które mnie naszły podczas filmu, są oczywiście żal i współczucie. Historie Żydów zna bardzo dużo osób i na pewno popiera moje zdanie, ponieważ rzeczy, do jakich dopuścił się Hitler, są haniebne.

Magdalena Papoń, kl. II gdB

- emocjonujące,
- film bardzo ciekawy,
- dużo interesujących rzeczy,
- miłe odczucia podczas oglądania, ponieważ bardzo lubię wszelkie biografie opowiadające o życiu,
- przerażenie jak kiedyś wyglądało życie ludzi – wojna, śmierć bliskich osób,
- myśli typu „co bym zrobiła na miejscu tej kobiety? Czy zachowałabym się tak samo jak ona? Jak by to się wtedy żyło?”
- Kobieta straciła dużą część swojego życia przez wojnę,
- zaskoczenie i miłe odczucia związane z tym, że mimo różnych okrucieństw, ludzie byli życzliwi, pomagali sobie nawzajem,
- strach,
- przerażenie,
- tęsknota do miejsca, w którym się żyło, wychowywało,
- podziw dla tak silnych osób, dających sobie radę w ekstremalnie trudnych warunkach.
- współczucie (dla tej kobiety, ale i dla innych),
- mimo tego, że ludzie byli biedni dawali jedzenie bardziej potrzebującym,
- te zachowanie jest godne naśladowania,

Film bardzo mi się podobał, pokazuje życie ludzi, którzy żyli w czasie II wojny światowej – jak pomocni byli, lecz także jak Niemcy i Rosjanie okrutni. Jestem pełna podziwu dla tej pani, że tyle przeszła, dała radę i teraz jest w stanie nam to opowiedzieć. Niewielu ludzi wytrzymało te czasy. Pojawiło się u Mie także uczucie smutku, współczucia np.: kiedy dowiedziałam się o śmierci rodziców lub o tym, że je mieszkanie zamieszkuje już ktoś inny. Powinniśmy bardzo cenić takich ludzi, szanować. Możemy się wiele od nich nauczyć.

Przez takie filmy mam okazję zobaczyć realia czasów II wojny światowej, która jest bardzo ciekawa, choć też niewątpliwie straszna.

Jakub Fajfer, 2gdB - historyczny film,

- bardzo poruszający i wyobraźnię, i serce,
- smutny i wzruszający,
- można powiedzieć, że film jest straszny, a opowieść momentami okrutna,
- czasami przejawiają się uczucia szczęścia i miłości

Film w niesamowity sposób ukazuje nam rzeczywistość, fakty i problemy spotykające Żydów w czasach II wojny światowej, a także po niej. Cała produkcja pozwala nam nauczyć się o historii Żydów w Polsce. Film jest ciężki, nie dla dzieci w wieku szkolnym. Najbardziej wzruszył mnie moment, gdy Tośka opisywała śmierć matki oraz koniec filmu, lecz dzięki wprowadzeniu miłosnej historii, film staje się bardziej optymistyczny. Pozwala nam to lepiej zrozumieć główny przekaz. Na swój sposób film podobał mi się, cieszę się, że miałem możliwość obejrzenia go, ponieważ sprostowało to trochę moje wyobrażenie o życiu Żydów, zbudowane na nikłych wzmiankach dziadków. Film jest historyczny, brak animacji, jedynie dźwięk i głos sprawiają, że przyjmuje on poważniejszy i trudniejszy charakter. Dzięki temu jednak najlepiej trafia do odbiorcy, mogąc wywołać smutek, płacz, a nawet znikome poczucie winy.

Magdalena Prajsner, 2dgB

Moje refleksje, odczucia i spostrzeżenia:

- niezwykle poruszające historie zwyczajnej kobiety, takiej jak my,
- dzieci nie znają stereotypów i uprzedzeń, co pozwala im na życie w tolerancyjnej, prawdziwej przyjaźni, - jak okrutne i wstrząsające musiały być te wydarzenia, iż tak głęboko zapadły w pamięć tej narratorki,
- nawet w piekle, taki jak obozy koncentracyjne i fabryki znajdują się osoby życzliwe i pomocne - życie Żydów po wyzwoleniu obozów koncentracyjnych było ciężkie, ale dzięki pomocy innych przeżyli i zaczęli nowe życie,
- ważne jest, aby pamiętać o tragediach ludzkich, których doświadczyli podczas wojny Żydzi zawsze była obecna pośród nas,
- tragiczna historia kobiety, która skończyła się szczęśliwie dzięki swojej sile i wytrwałości, a także dzięki pomocy życzliwych ludzi,
- narratorka (Teofilia Silberring) straciła swoje najpiękniejsze lata w życiu, czyli dzieciństwo, gdy wybuchła wojna,
- szok po stracie swoich bliskich musiał być ogromny dla małej dziewczynki, ale także dla dorosłej kobiety, która teraz opowiada o swoich przeżyciach,
- cały film opowiada o jednej historii, o historii kobiety, która nie wyróżniała się niczym od innych obywateli tego świata, którzy nie zostali skazani.